

Gjuha italiane

Gjuha Italiane (Italisht: *lingua italiana*) është një gjuhë Italice e zhvilluar nga varianti fjorentin.

Është gjuha e 21-të më e folur në botë. Flitet nga 63,5 milionë veta si gjuhë amëtare, kryesisht në Itali, San Marino, Vatikan, Zvicër (ku është edhe gjuhë zyrtare), Kroaci, Slloveni, Francë (me minoranca që gjenden afër Italisë), në shtetet ku gjenden emigrantë italianë (SHBA, Argjentine, Brazil). Është një nga gjuhët më të studjuara në botë për shkak të rëndësisë nderkombëtare, pasurinë kulturele dhe turizmit. Është gjuha e huaj më e folur në Shqipëri.^[1]

Përmbajtja
Historia <div>Lindja dhe zhvillimi i gjuhës</div>
Shperndarja e gjuhës <div><div>Në Itali</div><div>Jashtë Italisë</div><div>Në Shqipëri</div></div>
Shënime
Referimet

Historia

Lindja dhe zhvillimi i gjuhës

Si të gjitha gjuhët e tjera Italice, edhe italshtja është zhvilluar nga gjuha latine "vullgare" (e folur në gadishullin Italian jashte ambjentit fetar dhe shkollor).

Gjuha italjane vjen nga dialekti i toskanës, varianti i të cilës konsiderohej më e "pastër" dhe zonë nga e cila kanë ardhur shumë shkrimtarë italianë, si Petrarca dhe i ati i gjuhes italjane, Dante Alighieri.

Gjëndja politike e Italisë, si një shtet shumë i copëtuar nga ana gjeografike vonoi standartizimin e gjuhës italjane, i cili ndodh në shekullin e 20-të. Në gjysmën e

	Italisht
	Italiano
Shqiptimi	[itaˈljaːno]
Flitët në	Itali, Zvicër, San Marino, Vatikan, Istria (Kroaci, Slloveni)
Vendi	Evropa jugore
	Folësit
Përgjithshëm	85 milion
	Taksonomia
Filogjeneza	Gjuhët indo-evropiane <div>Gjuhët italiane<div>Gjuhët romane<div>Toskan<div>Italisht</div></div></div></div>
Shkrimi	Alfabeti latin
	Kodet e klasifikimit
ISO 639-1	it
ISO 639-2	ita
ISO 639-3	ita
Glottolog	ital1282
Linguasphere	51-AAA-q
	
Shpërndarja e gjuhës italishte	

1800-ës, më pak se 10 % e italisë fliste gjuhën Italiane. Në shtetin Italian kemi nje *continuum* gjuhësor dhe numëri i dialekteve diskutohet edhe në ditët e sotme.

Bashkimi gjuhësor ndodhi vetëm pas industrializimit, luftës së parë botërore, zhvillimin e valëve radiofonike, emigracioni nga jugu në veri dhe sidomos mbas përhapjes së televizorit.

Shperndarja e gjuhës

Në Itali

Sot italishtja përdoret nga shumica e popullsisë italiane nga të gjitha shtresat dhe përdoret i njëjti variant në kontekste zyrtare dhe në gjuhën e përditshme. Sipas ISTAT, në 2006 72,8 % e Italisë flet “vetëm italisht”, 19 % “italisht dhe dialekt” dhe 5,4 % “vetëm dialekt”. Është akoma i theksuar përdorimi i dialekteve të ndryshme sidomos në moshën e tretë. Më shumë se 92 % e popullsisë flet italisht.

Jashtë Italisë

Gjuha italiane flitet nga 13 % e popullsisë së Bashkimit Evropian (në vënd të tretë mbas Anglishtes dhe Gjermanishtes. 3 % e flet si gjuhë të dytë.

Vendet italofone

Në Shqipëri

Gjuha italiane njihet nga 73 % e popullsisë (1.600.000 njerëz), vendi i parë për popullsi.

Shënime

- [^] Simone 2010.

Referimet

- Berloco, Fabrizio (2018). *The Big Book of Italian Verbs: 900 Fully Conjugated Verbs in All Tenses. With IPA Transcription, 2nd Edition* (<https://books.google.com/books?id=DYynDwAAQBAJ&pg=PA3#v=onepage&q&f=false>) (në anglisht). Lengu. ISBN 9788894034813.
- Palermo, Massimo (2015). *Linguistica italiana* (në italisht). Il Mulino. ISBN 9788815258847.
- Simone, Raffaele (2010). *Enciclopedia dell'italiano* (në italisht). Treccani.

Marrë nga "https://sq.wikipedia.org/w/index.php?title=Gjuha_italiane&oldid=2052861"

Kjo faqe është redaktuar për herë të fundit më 4 nëntor 2019, në orën 08:44.

Të gjitha materialet që gjenden në këtë faqe janë të mbrojtura nga Creative Commons Attribution/Share-Alike License. Shiko Terms of Use për më shumë informacione.